Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 06/10/2020 a les 13:30

El trio acústic de Cris Juanico

El músic de Ciutadella presenta velles cançons en un nou format | Parlem amb ell sobre el nou disc i en descobrim un nou videoclip: «Un vol de miloca»

Cris Juanico | Arxiu de l'artista

Avui estrenem "Un vol de miloca", una cançó que **Cris Juanico** va presentar al disc *Viu* (RGB Suports, 2019) i que evoca les passejades pel cel d'una au rapinyaire. Ens en dona les claus el músic menorquí: "La miloca i el milà són els ocells que volen més alt a Menorca. La miloca és una mena de voltor petit? M'agradaria molt un dia poder tenir la visió de l'illa que tenen aquests animals mentre volen, encara que només fos mig minut. És un cant d'amor a la terra, a Menorca; un cant d'estima i d'enamorament entre l'illa i jo mateix. Musicalment, és una versió simplificada de l'original". El tema estarà inclós al nou disc que el músic descobreix divendres, *Salpols* (RGB Suports, 2020), i del qual **Juanico** avança alguns detalls.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=xeS7H2wBfzU

Què vol dir ?salpols'?

El punt de partida del disc és un passeig donant la volta a Menorca; aquell punt entre la terra i el mar, entre la sal i la pols? Hi ha cançons que miren més cap al mar i altres que miren a la Menorca interior que potser no és tant de postal però també té paisatges molt interessants.

Com va sorgir?

És un espectacle que vam començar a preparar fa un any i que, entre gener i març, vam fer cinc o sis vegades. I l'hem reprès al juny i ja portem uns 25 concerts. Entremig hi ha hagut el confinament, que ens ha donat l'oportunitat de fer la gira a ca nostra: quatre concerts en què vam fer el *Salpols* en quatre parts, de mitja horeta de durada. Vam fer un concert al rebedor de casa, un a la sala d'estar, un a l'habitació i un al terrat. D'alguna manera, aquests concerts van ser un nou punt de partida i ens van fer veure que era important fer el disc tan bon punt poguéssim.

Cris Juanico Foto: Arxiu de l'artista

Parla'ns del repertori.
Són versions, sobretot dels dos últims discos, interpretades en trio. A l'espectacle hi ha una vintena de cançons i al disc n'hi trobem tretze. També he recuperat tres cançons de l'època de **Ja t'Ho Diré**. Una d'elles és el "Si vens", que ja l'he versionada de moltes maneres però que hi hem introduït els arranjaments de violí i, sobretot, la introducció sonora del guitarró, que li donen una dimensió diferent. També hi ha "L'univers" i "La mar"? Precisament, tot el projecte va partir de la versió de "La mar" i aquesta cançó defineix molt bé l'aire de l'espectacle i del disc. S'hi contraposa la sonoritat totalment acústica del contrabaix i del violí amb la guitarra processada i una base juganera amb un punt d'electrònica. Però són versions. Sempre he cregut que les cançons són vives i evolucionen i jo tinc la sort de poder ensenyar aquest creixement. I el disc és molt fidel al directe.